Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-043 (mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. C.E. Polak, mr. A.P. Luitingh, leden en mr. R.P.W. van de Meerakker, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 3 september 2019
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 13 januari 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies

Samenvatting

De Bank heeft Consument geregistreerd in het IVR, Incidentenregister en EVR en heeft de bankrelatie met Consument beëindigd. Als reden daarvoor heeft de Bank aangegeven dat Consument als geldezel betrokken is geweest bij fraude. Naar het oordeel van de Commissie heeft de Bank op grond van de in de uitspraak genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De Commissie wijst de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens uit de registers en het herstel van de bankrelatie daarom af.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken voorzien van bijlagen:

- het door Consument (digitaal) ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van de Bank;
- de reactie van Consument op het verweer (de repliek);
- de laatste schriftelijke reactie van de Bank (de dupliek).

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 19 december 2019 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

2.1 Consument hield een betaalrekening aan bij de Bank, waarvoor hij een betaalpas had. Daarnaast hield hij een spaarrekening aan en bestond er een overeenkomst tussen Consument en de Bank van digitaal bankieren.

2.2 Op 20 februari 2019 heeft de Bank naar Consument op zijn telefoon een bericht gestuurd dat er op 20 februari om 20:15 uur met een bij de Bank onbekend toestel werd ingelogd op zijn bankrekening.

2.3 Diezelfde avond om 22:58 uur is de opnamelimiet van de rekening van Consument verhoogd naar € 4.950,-.

2.4 In de vroege ochtend van 21 februari 2019 hebben diverse overboekingen plaats-gevonden naar de betaalrekening van Consument. De totale som daarvan bedroeg € 5.139,-. Deze gelden waren afkomstig van SMS-phishing-fraude.

2.5 Later die nacht, tussen 2:49 uur en 3:25 uur, zijn bedragen contant opgenomen door een onbekende derde. Voorts is een bestelling gedaan à € 40,58 en zijn cadeaukaarten aangekocht ter waarde van in totaal € 150,-.

2.6 In de ochtend van 21 februari 2019 heeft Consument twee maal telefonisch contact opgenomen met de Bank. Eerst om te melden dat hij het hierboven in overweging 2.2 bedoelde toestel waarmee werd ingelogd niet kende. Daarna om aan te geven dat hij zijn bankpas was verloren.

2.7 Op 13 maart 2019 heeft Consument aangifte gedaan van diefstal uit zijn auto. In het proces-verbaal van de aangifte is, voor zover hier relevant, het volgende opgenomen:

> *Als ik naar mijn werk ga heb ik altijd een koelbox bij mij, deze koelbox is 30 cm bij 50 cm bij 30 cm. De deksel en het handvat zijn wit van kleur, de onderste is blauw van kleur. In deze koelbox stop ik altijd mijn eten, drinken en portemonnee. Als ik weg ga van mijn werk dan staat deze voor de bijrijdersstoel in mijn auto.*
>
> *Mijn portemonnee is een zwarte leren portemonnee van het merk Hugo Bosch. In mijn portemonnee zitten mijn pasjes, waaronder mijn bankpas met bankrekeningnummer [rekeningnummer] met pasnummer [nummer] op naam van [naam Consument], en een aantal briefjes waarop ik de pincodes van mijn bankpas en mijn bankieren app bewaar.*
>
> *Op woensdag 20 februari 2019, omstreeks 19.00 uur, kwam ik van mijn werk en parkeerde ik mijn auto in een parkeervak aan de [straatnaam 1] te [plaatsnaam 1] met de voorzijde richting de [straatnaam 2] te [plaatsnaam 1].*

Ik was hier om vrienden te bezoeken. Mijn portemonnee zat in mijn koelbox, deze koelbox stond op de grond voor de bijrijdersstoel . Ik stapte uit mijn auto, deed de portier dicht maar sloot deze niet af. Mijn auto liet ik onbeschadigd achter.
Diezelfde dag omstreeks 20.00 uur, stapte ik in mijn auto en reed ik naar huis.

Op donderdag 21 februari 2019, omstreeks 07.30 uur, was ik thuis op de [straatnaam 3] te [plaatsnaam 2]. Ik keek ik op mijn telefoon . Ik zag dat er een berichtje was van de Rabobank waarin stond dat er op woensdag 20 februari 2019, om 20.15 uur, met een ander toestel ingelogd was op mijn bankrekening. Ik liep naar mijn koelbox en pakte mijn portemonnee. Toen ik mijn portemonnee opende zag ik dat mijn bankpas, de briefjes waarop mijn pincodes van de bankieren app en bankpas, 1 briefje van 10 EUR en 1 briefje van 5 EUR weg waren.

2.8 De Bank heeft op 29 april 2019 laten weten dat zij de bankrelatie met Consument beëindigt en dat de persoonsgegevens van Consument door haar geregistreerd zijn in het Interne Verwijzingsregister (IVR), het Incidentenregister en het Externe Verwijzingsregister (EVR). Reden daarvoor is dat er melding is gedaan van fraude.

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert dat de bankrelatie wordt hersteld en dat zijn gegevens uit de in overweging 2.8 genoemde registers verwijderd worden.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslag. Consument heeft aangegeven dat op 20 februari 2019 zijn portemonnee uit zijn auto is gestolen. Hij was op dat moment op bezoek bij vrienden en hij had zijn auto niet afgesloten. In de portemonnee zaten zijn bankpasje en daarbij een briefje met de pincodes en veiligheidscodes voor internetbankieren.

Op 21 februari 2019 trof Consument op zijn telefoon een bericht aan van de poging in te loggen op zijn rekening vanuit een voor hem onbekend toestel. Enige tijd nadat hij melding deed bij de Bank dat het toestel niet van hem was, kwam hij tot de conclusie dat hij zijn portemonnee niet meer in bezit had. Hij heeft toen opnieuw contact met de Bank opgenomen en de pas laten blokkeren.

Van de diefstal van zijn portemonnee heeft hij op 13 maart 2019 aangifte gedaan bij de politie. In het proces-verbaal is vermeld dat de diefstal op 20 februari 2019 tussen 19:00 en 20:00 uur heeft plaatsgevonden.

De Bank heeft echter in de interne klachtprocedure gesteld dat er op die dag al om 18:45 uur een onbekende toestelregistratie op de Rabo Bankieren app. heeft plaatsgevonden en dat dit alleen mogelijk is met gebruikmaking van de bankpas van Consument. Consument heeft gesteld dat de Bank veel te veel gewicht toekent aan de exactheid van de opgegeven tijdsduur waarbinnen de diefstal moet hebben plaatsgevonden. De aangifte werd enige tijd na het voorval gedaan. Dat Consument eerder op zijn bestemming was en de diefstal eerder dan 19:00 uur plaatsvond, is goed mogelijk.

Dat de rekening is gebruikt om gelden verkregen uit fraude op te nemen, is niet aan Consument toe te rekenen. Dat hij betrokken zou zijn geraakt bij fraude is een ernstige beschuldiging, van welke fraude ieder spoor van bewijs ontbreekt. Consument erkent dat hij onnauwkeurig is geweest en heeft beloofd dit niet nogmaals te laten voorkomen.

Aangezien Consument niet bij de fraude betrokken is geweest, zijn de sancties hem ten onrechte en onrechtmatig opgelegd. Deze sancties dienen ongedaan te worden gemaakt.

Verweer van de Bank

3.3 De Bank heeft de stellingen van Consument gemotiveerd weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1 De Commissie dient de vraag te beantwoorden of de Bank de persoonsgegevens van Consument moet verwijderen uit het IVR, Incidentenregister en EVR. In het verlengde daarvan dient de Commissie te beoordelen of de bankrelatie dient te worden hersteld.

Beoordeling registratie in het EVR

4.2 De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR is slechts gerechtvaardigd indien zij in overeenstemming is met de daarvoor geldende regels in de Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) en het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol). Omdat opname van persoonsgegevens in deze registers, en met name het EVR, voor Consument vergaande gevolgen kan hebben moeten zware eisen worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument. (Zie ook Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, overweging 4.3 en Geschillencommissie Kifid 2017-717 onder 4.2.). Artikel 5.2.1 van het Protocol (zie bijlage) bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR.

Volgens de Hoge Raad is voor het registreren van persoonsgegevens op grond artikel 5.2.1 onder a en b van het Protocol vereist dat de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit opleveren. Een strafrechtelijke veroordeling van de betrokkene is niet vereist. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720, overweging 4.4, en Geschillencommissie Kifid met nummer 2018-377 onder 4.2 en 4.3). Vervolgens moet, op grond van artikel 5.2.1 sub c van het Protocol, worden beoordeeld of op grond van een en ander opname in het Incidentenregister en het EVR gerechtvaardigd is en voor welke duur.

4.3 Vaststaat dat er gelden afkomstig uit fraude zijn overgeboekt naar de rekening van Consument. Die rekening was op dat moment nagenoeg leeg. Enige uren voor die overboeking is de opnamelimiet in de digitale bankomgeving verhoogd. Het saldo op de rekening is kort na de storting opgenomen door een onbekende derde door middel van de betaalpas van Consument en het intoetsen van de juiste pincode. Consument heeft gesteld dat zijn bankpas met de pincode en de toegangscodes voor de digitale bank-omgeving uit zijn auto zijn gestolen, die hij niet op slot had gedaan. Hij heeft gesteld dat hij deze codes bij zijn bankpas bewaart. De Bank heeft gesteld dat deze gang van zaken daarmee alle kenmerken vertoont van een geldezel ('moneymule') situatie. Deze 'moneymules' geven volgens de Bank vaak aan dat zij hun codes bij hun bankpas bewaren, omdat zij het moeilijk vinden deze te onthouden. In dat verband heeft de Bank opgemerkt dat Consument op het moment van het voorval 27 jaar oud was, slechts één rekening bij de Bank aanhoudt, die hij al sinds 2004 heeft. De verklaring van Consument is daarmee niet geloofwaardig. Naast deze verklaring heeft Consument geen enkele plausibele verklaring gegeven. De Bank heeft gesteld dat de gedragingen van Consument zodoende een bedreiging voor de financiële belangen van de Bank en continuïteit en integriteit van de financiële sector vormen. Volgens de Bank rechtvaardigen de gedragingen van Consument de conclusie dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude in de zin van het fungeren als geldezel.

4.4 De Commissie is van oordeel dat voldoende is komen vast te staan dat de handelwijze van Consument overeenkomt met het gedragspatroon dat men ziet bij fraudezaken waarbij gebruik wordt gemaakt van een geldezel. De limieten van de betaalrekening van Consument zijn vlak voor de opnames opgehoogd, waarna de rekening is gebruikt om er gelden afkomstig van phishingfraude op te laten storten. Vervolgens is met de betaalpas van Consument en door het intoetsen van de juiste pincode het frauduleus over-geboekte geld door een derde van de betaalrekening opgenomen bij een geldautomaat. Deze fraude kan alleen succesvol zijn als het mogelijk is om snel geld op te nemen met de betaalpas die niet geblokkeerd is. Zowel de betaalpas als de pincode moeten beschikbaar zijn voor de criminelen. Volgens de Bank heeft Consument zijn betaalpas en pincode afgestaan aan de fraudeur.

4.5 Naar het oordeel van de Commissie heeft Consument de betwisting van de stellingen van de Bank, dat hij als geldezel heeft gefungeerd, onvoldoende gemotiveerd. De Commissie concludeert dat de Bank op basis van de genoemde omstandigheden in redelijkheid tot de conclusie heeft kunnen komen dat sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld aan fraude. De Bank verdenkt Consument ervan dit misdrijf te hebben bevorderd of hierbij behulpzaam te zijn geweest (medeplichtigheid) door de middelen te hebben verschaft die nodig waren voor het uitvoeren van de fraude, hetgeen een strafbaar feit is.

De proportionaliteit van de registratie

4.6 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het Protocol dient de Bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging te maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij dient zij de belangen van de betrokkene mee te wegen. (Zie hiervoor de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2016-302, onder 4.9.) De betrokkene die verwijdering van een registratie wenst, zal moeten onder-bouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van de Bank.

4.7 Ten aanzien van de proportionaliteit van de registratie in het EVR en de duur van deze registratie heeft de Bank aangevoerd dat het belang van de registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Tijdens de zitting – waar Consument niet in persoon aanwezig was – is namens hem gesteld dat, voor zover de registratie op terechte gronden verricht is, er geen bezwaren bestaan tegen de duur daarvan. Gelet op het ontbreken van een nadere onderbouwing van Consument van zijn belang, het ontbreken van blijk van gegeven inzicht in zijn handelwijze en de ernst van het aan Consument te verwijten handelen, acht de Commissie de registratie voor de duur van 8 jaar proportioneel.

Registratie in het Incidentenregister

4.8 Gelet op de voorgaande overwegingen dient ook de registratie van de persoons-gegevens van Consument in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister, wat meebrengt dat zolang de registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister mogen blijven staan.

Registratie in het IVR en de Gebeurtenissenadministratie

4.9 Het IVR is gekoppeld aan de Gebeurtenissenadministratie. Deze registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt.

De Gebeurtenissenadministratie is een register van (persoons)gegevens, die daarin zijn verwerkt omdat zij van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de financiële instelling en om die reden speciale aandacht behoeven. De Gebeurtenissenadministratie wordt beheerd en is in te zien door de Afdeling Veiligheidszaken van de Bank. In het IVR kunnen de verwijzingsgegevens van de betrokkene worden opgenomen zodat de eigen organisatie opmerkzaam wordt gemaakt op de persoon die was betrokken bij een 'gebeurtenis'. Opname van gegevens in het IVR betekent dat de gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. De Commissie gaat er daarom vanuit dat met de vordering tot verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het IVR ook is bedoeld de verwijdering van de persoonsgegevens uit de Gebeurtenissenadministratie.

4.10 Op verwerking van persoonsgegevens in de interne registers van de Bank zijn de AVG en de Uitvoeringswet van de AVG (UAVG) van toepassing. Hierboven is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat. Dit is, gelet op het bepaalde in artikel 33 lid 2 sub b van de UAVG, ook voldoende om de gegevens van Consument voor de duur van acht jaar, in de registers met alleen interne werking, op te nemen.

Beëindiging van de bankrelatie

4.11 Ten aanzien van de beëindiging van de bankrelatie geldt dat het Incident op zichzelf genomen voldoende aanleiding vormt de relatie met Consument op te zeggen. Dit volgt uit artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden.

4.12 De Commissie concludeert dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

In artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.

Bijlage
Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

"2. Begripsbepalingen
In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: *een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister
4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn: - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers; - op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers; - op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten). (…)

4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister

(…)

4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister

5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister

5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister 5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister. a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector. b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar. c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister

(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de Algemene Verordening Gegevensbescherming
Artikel 6 lid 1 sub f:
"De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan: (…)
f. de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is."

Relevante artikelen uit de UAVG
"Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard
(…)
2 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:
(…)
b. ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.
(…)
4 Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:
(…)
b. indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)"